

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 101**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

märbocka. Lunde 5. 9. 1924

Käraste vän!

Tack så mycket för det sista käre
brevet samt för väringningen. Jo
för högställningen för jag också tacka,
men tror du verkligen, att det är sä-
ker. Jag tycker patet borde rulla ur åt
sidan. Jag får visst vänta att använda
den, tills jag har fått ^hos dig hur
den fungerar. Det var roligt, att fru
Tamm var så nöjd med din nöble-

ning, att han ville göra efter. Han ha-
de det ju själva ganska värdigt förut.

Det märkvärdigaste, som har hänt
är visst, att vi i denna vecka ha fått
torr luft med högt barometerstånd och
verklig värme. Det är den enda verk-
liga sommartid vi här ha haft och
jag njuter mycket av den, reumatis-
men har blivit mycket bättre. Det
var visst de ständiga åskvädren, som
gjorde den så desperat.

På söndagen hade vi kommunal-
stämma för att försöka att få en
annubusslinje mellan Euterwick
och Karlstad. En fin buss, där vete-
narna vill kunde åka. Jag hoppas, att
det går. Det skulle nog vara till en

uppbyggnad för socknen. Efter stäm-
men kom prästen och bjöd på kaffe,
hos bagarns, du vet, för dotterns, fröken
Lundgren och mig. De ha också varit
ute på biltur till hans forna föreningsgår-
d i Västra Värmland och vara ovanligt upp-
trystade. På måndagen kom assessor Ste-
nens från Karlstad, Almas förmyndare
på visit och blev bjuden på fin middag,
(färsk kyckling), han hade badat för
sig. Stämde till kl. 5. På tisdagen var
här stilla, men jag hade så mycket
brevskrivning och räkningar att ställa
med efter avslutningen, att jag glömde sitta
Svedström på rätt dag. Jag har dock gott-
gort församlingen sedan. På onsdag
kom docenten Berendson från Hau-

berg. Han blev hemtad i bil, fick
lunch och sedan körde jag honom
fäst till Björkefors, där det var rent
godvilligt och sedan till hans hotell.
Han var en klok man, talsade tem-
ligen svenska, som han tält i sam-
man och var mycket vänligt sin-
nad. Du minns kanske, att han
skrev, att han i flera veckor hade
hållit föreläsningar över mig, och
funderade han på en hel del. Han
var förpörligt frågvis och jag
var grusligt trött, så jag fick läm-
na av honom på hotellet.

[5. 9. 1924]

men härmed vara ingalunda
vetkans tillstånd till ända. I
går på torsdag eftermiddag kom
den där atiliga fru från San
Francisco Mrs Castle, som var här
för två eller kanske tre år sedan.
Hon hade sedan den tiden fa-
rit runt här i västerlandet, sett
alla länder utom Ryssland, tyckt
att alla hade det hemskt och såårt
och hade nu vänt åter till Sverige,
som hon varit jamm behagligast
av allt. Hon var sur, talade in-
te ett ord svenska, men hade nu

varit överallt från Lappland till
Skåne. Nu sist hade hon bott
tre veckor på Hotel Nilsson, icke
sett en utländsk tidning, men
truskat anskning med Gösta Ber-
ling i handen och sett både
Herrntidn, Björneborgs, Rottneros
Gylleby, utåt och inman, Det är
ju duktigt. Hon ska också skriva
om hela Europa, och vi kom-
ma väl också med. "I de andra
länderna," sade hon, "finns det
alltid någon, som de hata eller fruk-
ta. Det är skönt, att komma till
Spannönarviken, där de icke hata
någon."

Nu hoppas jag, att de besökande

mätte lämna mig i ro för nå-
gon tid. Jag är gråttfärdig, och
någon ny anmälan sig. Jag kom-
mer alldeles bort från skrivbän-
ken. Det gick alltså bättre sedan,
då jag hade pistnen över mig,
och tänkte på att bli försiktig.

Nu skall jag se efter vilka
tygarna hvar jag har liggande
och ber så vackert om hjälp
med dem.

Fröken har tagit upp sig på
bara dessa dagar. Hon har nog
varit bra plågad.

Många goda tankar och önsku-
gar.

Siv Selma.

Vi hålla på att bygga garage och
så råg.

Tänk att jag inte har fått flera
utländska brev. Dessa är ju
knappast något att vara på.

Men jag har ett till Kalle
nu med posten. Jag skall se
efter vad dessa brev är.